

- Визначення базових понять та принципів, які стануть основою для створення ефективних механізмів протидії дискримінації;
- Впровадження ефективних стримувальних чинників, що запобігають проявам дискримінації;
- Спروшення жертвам дискримінації доступу до правосуддя;
- Підвищення відповідальності держави за протидію дискримінації тощо.

На мій погляд, запропоновані варіанти вирішення проблеми, забезпечать захист гарантованого Конституцією України права на рівність, сприятимуть зменшенню кількості випадків дискримінації та запобіганню можливих конфліктів. А це в свою чергу, дасть змогу гармонізувати законодавство України у сфері протидії дискримінації із законодавством Європейського Союзу, тобто просувати її вперед на шляху до інтеграції в європейську спільноту. Адже не дарма, як говорив відомий вчений, Герберт Спенсер: « Ніхто не може бути абсолютно вільним, поки всі не вільні...».

Глуценко О.О.

Національний університет «Одеська юридична академія»

ТЕРОРИЗМ ТА МІЖНАРОДНО-ПРАВОВИЙ ЗАХИСТ ПРАВ ЛЮДИНИ

Тероризм — це загрозливе явище, що набуло інтернаціонального характеру. В арсеналі терористів з'являються все нові і нові технічні пристрої. Є нагальна потреба розвивати національне антитерористичне законодавство узгоджуючи його з міжнародним правом.

Тероризм набув всеохоплюючого характеру і стосується як і всього світу так і кожної держави зокрема. Як приклад можна привести Жахливі терористичні акти в Росії влітку-восени 1999 року, жертвами яких стали понад 1400 осіб, переконливо засвідчили, що проблема тероризму вже не є для нас такою далекою та суто теоретичною.

Значне зростання терористичної активності стало причиною обговорення цього складного явища в ООН. Наслідком цього, особливо із 1979 по 1998 стало створення 11 резолюцій і одного рішення, тобто створення значного правового поля для регулювання усіх відносин, пов'язаних із контролем та стримуванням цього складного явища в нашому світі.

Серед найважливіших правових питань у сфері боротьби з тероризмом — визначення змісту самого поняття «тероризм».

Однією з головних перешкод на шляху боротьби з тероризмом є питання про розмежування тероризму та національно-визвольної боротьби.

На даний час на універсальному рівні так і не вдалося розробити та прийняти єдину конвенцію про боротьбу з тероризмом. Міжнародно-правова

практика пішла по шляху створення конвенцій щодо боротьби з окремими проявами тероризму.

Одним з небагатьох правомірних та досить ефективних засобів забезпечення невідворотності відповідальності за тероризм сьогодні є екстрадиція, яка забезпечує принцип невідворотності відповідальності за тероризм.

Є держави, які, зважаючи на громіздкість процедур, пов'язаних з екстрадицією, віддають перевагу простому знищенню терористів, що є порушенням прав людини і громадянина.

Тероризм є одним з найнебезпечніших злочинів міжнародного характеру.

Визначальною для кваліфікації тероризму та відокремлення його від споріднених складів злочинів є суб'єктивна сторона, зокрема мета, — примушування фізичних та юридичних осіб, органів влади, держав та міжнародних організацій до прийняття вигідних для терористів рішень. Мотиви вчинення тероризму можуть бути різними й на кваліфікацію не впливають.

Можна запропонувати наступне робоче визначення тероризму: тероризм — це злочинне діяння особи, групи осіб чи організації, спрямоване на досягнення мети примушення фізичних та юридичних осіб, органів влади, держави або міжнародної організації до прийняття вигідних для терористів рішень шляхом залякування невизначеного кола осіб, створення обстановки тривожності, нестабільності в певній соціальній групі чи у суспільстві в цілому за допомогою застосування або погрози застосування будь-яких форм фізичного чи психологічного насилля з використанням різноманітних засобів, включаючи зброю масового ураження та її компоненти, отруйні, сильнодіючі, радіоактивні речовини, засоби радіоелектронної боротьби.

Держави несуть міжнародно-правову відповідальність за невиконання своїх зобов'язань щодо боротьби з тероризмом.

До елементів характеристики тероризму можна віднести: мету, мотив, зміст дії, намічувані і реальні наслідки.

Мотивація тероризму не обов'язково має як прикриття політичний характер у прямому розумінні цього слова.

Розглядаючи тероризм як інтегровану просту суму явищ, неможливо системно програмувати боротьбу з ним, отже недостатніми будуть і заходи протидії.

Проблемні ситуації в кримінально-правовій сфері тероризму можна розподілити на законодавчі і правозастосовні. При цьому доводиться долати певні складнощі, пов'язані з подвійною термінологією кримінального законодавства («тероризм» і «терористичний акт»).

Ефективним засобом боротьби з тероризмом є контролювання основних світових ЗМІ. Саме ці засоби ефективно впливають свідомість людей і мотивують їх на вчинення тим чи інших терористичних дій.

Ефективним засобом боротьби з тероризмом є розробка міжнародних конвенцій, угод та інших документів, а також більш інтенсивніша та всеохоплююча інтеграція більшості держав нашого світу в міжнародні коаліції задля ефективної боротьби із тероризмом.

В умовах зростання інтенсивності тероризму задля ефективного захисту прав людини є доцільним та необхідним створення Правил ведення воєнних операцій в тих країнах, де знаходяться осередки терористичних організацій, задля найефективнішого захисту прав цивільного населення та осіб непричетних до терористичної діяльності.

Системи захисту від нападів з боку терористичних організацій знаходяться на даний час в незадовільному стані. Прикладом цьому є США, що щорічно на діяльність армії та підтримання розробок в цій сфері, а також на національні системи захисту з повітря, суші та води, включаючи використання супутників, витрачають близько трильйона доларів. Незважаючи на це, 11 вересня 2001 року, ніхто не зміг запеленгувати та попередити наближення двох пасажирських літаків, захоплених терористами Алькаїда, якого керував диктатор Іраку Саддам Хусейн.

Причина тероризму не в якихось економічних, соціальних, чи культурних чинниках. Вона знаходиться набагато глибше. Тероризм виникає тоді, коли відбувається конфлікт ідеологій, коли є відсутні можливості дати домовитися дипломатам про вирішення того чи іншого питання, коли одна культура прагне домінувати над іншою, коли є відчутними недоліки однієї системи і переваги іншої.

Задля ефективного захисту прав людини і громадянина в умовах тероризму потрібно проведення тих чи інших дій, пов'язаних із боротьбою з тероризмом узгоджувати та координувати із умовним міжнародним центром чи організацією як наприклад ООН.

Для того, щоб вирішити проблему тероризму та відповідно захист прав людини і громадянина в умовах боротьби з тероризмом, недостатньо танків, артилерії, літаків, бомб чи чого-небудь подібного. Потрібна мобілізація всієї світової громадськості, розумне використання ЗМІ та недопускання конфлікту ідеологій як національних так і світових. Це на мою думку цілком виважений і досить непоганий шлях до повного винищення тероризму в усьому світі та із пам'яті людей.

Грабова Я.О.

Національний університет «Одеська юридична академія»

ЗАХИСТ ПРАВ ЛЮДИНИ ПРИ ЗДІЙСНЕННІ ЗАХОДІВ БОРотьБИ З ТЕРОРИЗМОМ

Кожна держава, здійснюючи заходи у боротьбі з тероризмом, зобов'язана захищати права людини. Захист прав людини є ефективною передумовою антитерористичних стратегій. Будь-яка стратегія, що нехтує правами людини, сприяє тероризму. При цьому, мається на увазі права кожної людини,